

280073

„GURA SATULUI“,

care timp de douăzeci ani fusese veghea moravurilor noastre politice și sociale, reapărând cu numărul de azi, își ține de pioasă datorie a aduce omagii memoriei lui **Mircea B. Stănescu**. El a fost fondatorul ei și sufletul lui mare a făcut cu puțință ca aproape o generație de oameni nu numai să aibă ore de senină desfătare, dar în cele publice să și câștige mult. Să învețe a merge pe calea dreaptă, a prețui adevărul, a aduce jertfă, ear de cei răi să ridă, nu cu răutatea cu care ofensează însă, ci cu umorul și satira, care îndreptează. Și mai presus de toate să fie neînduplecați în fața adversarilor, după-cum însuși fericitul fondator era încarnațiunea caracterului intransigent. Un grup de prieteni, cari din tinerețe am învățat să admirăm pe Mircea B. Stănescu, hotărându-ne să scoatem eară „Gura Satului“, nu intenționăm decât numai un singur lucru: să apropiem cel puțin, dacă a întrece nu vom pute, lupta ce Mircea B. Stănescu a dus în „Gura Satului“ pentru îndreptarea relelor și cultivarea virtuților în sinul societății românești.

În acest înțeles desfășurăm steagul.

„IUBIȚI CETITORI!“

Douăzeci de ani s'au dus
De când nimic n'am mai spus;
Căci de jale-am fost cuprins,
Jale ce-abea vremea a stîns:
După vechiul meu stăpân
Stănescu, bravul Român!
Acum doliul a trecut
Și eu de nou Vă salut.
Ca un om întinerit
Și 'n vesmânt nou învelit,

Bibl. Univ. Cluj
Nr. 1111

Ca și veacul care vine
Și se ncepe-acum cu mine!

*

Să lucrăm deci împreună
Sănătoși și 'n voe bună.
Să dăm naibei întristarea,
Ard-o focu, 'nece-o Marea,
De noi să se deslipească
Și pustia s'o domnească.
Întristare, supărare,
Să le dăm celui ce n'are,
Eară noi să ne 'ntrebăm,
Fie-cărui ce să-i dăm,
Ca să fie mulțumit
În veacul ce s'a pornit?

*

Domnilor din Pute-a Pește,
(Unde pielea se croiește),
Coarne mari dacă li-ar crește,
Noi li-am presenta ca dar
Jugul ce ni-a fost amar:
Să vedem ce-ar face ei.
Dac'ar fi 'n a noastre pei?...?

*

Scumpilor nostri prelați
Dragoste mare, de frați,
Și unire 'n cele bune,
Precum „vanghilia“ spune.
De-i unit, sau neunit,
El să fie cap cinstit!
„Pofta“ s'o mai părăsească
Și de turmă să grijească,
Ca lupii să n'o răpească!

*

Popa Voina din Brașov,
Of, of, of și earăși of!
Să mai aibă multe mii,
Pentru moșul din Sibiu.
Studentii mai pot răbda,
Eac'asa și ear așa!

*

Fratelui Gusti-i poftesc
Un toiag archieresc,
Și o mitră de dovleac
Pe la finea-cestui veac.
S'o ajungă sănetos
Și s'o poarte bucuros.

*

Fraților de prin Bănat,
Nici pe voi nu v'am uitat;

Nici pe voi, dragi Bihoreni,
Sătmăreni și Ardeleni.
Cum să uit de voi, de toți,
Ai strămoșilor nepoți?
Voi ce-ați dat «Hori» și Crișani,
Doda, Bariț și Buteani...
Domnul sfânt să vă ajute,
A străbate triumfalnic
În cetăți și în redute!

*

Fraților de pe la sate,
Voie bună, sănătate
Și coșul plin de bucate!
La fie-care Crăciun
Câte-un purcel gras și bun!
Ear de-o fi și porc mai mare,
N'a fi nici o supărare.
Câmpul să dea rod deplin,
Pivnița plină cu vin,
Ca să mai uitați de chin.

*

Dascălilor le poftesc
Salar gras de cel domnesc,
Și-o răbdare de cea lungă,
Ca în veci să se ajungă.

*

Preoților prescuri multe
Și predică, ca să asculte
Turma cea cuvântătoare
Și de dajde plătitoare.

*

Fetelor de măritat
Câte-un june de 'nsurat;
Ș'apoi creadă 'n soțul său
Precum crede 'n Dumnezeu!
Pentru bărbați sfântă fie
Jemeea de omenie.

*

Bețivilor vin gustos
Și 25 la dos.

*

Jidanilor sacu 'n spate
Și: „la dracu, măi fârtate!”

*

Ear acum de încheiere
Vă mai dau o gratulare:
De mine să nu uitați,
Ci toți mă prenumerați:
Dați mai puțin statului,
Mai mult

•GUREI SATULUI!•

Treanca și Fleanca.

Z. Eri dimineața te-am văzut pe acasă, soro. Cine s'a dus în locul teu cu laptele la oraș?

F. Ei, lasă-mă, nici nu mă mai întreba! Am trimis pe bărbatu-meu, pe Mitru. Când sosește acasă, îmi spune că cucoana Susana l'a dat afară și i-a zis, să nu cutezăm a mai intra în curtea ei! Inchipuește-ți, de 10 ani tot noi îi duceam lapte și plăția așa de bine.

T. S'o fi necăjit că ai trimis pe Mitru în locul teu.

F. Aș! Asta n'avea să o necăjască. Din potrivă: Mitru povestește că cucoana era în voie foarte bună. Mitru însă, care rar mai văzuse dame chitite în »șlafrug«, cum poartă ele prin casă, s'a cam sgăit la ea. Ea' l' întreabă: »Ei, ce te uiți la mine, ca la poarta nouă?«

T. Numai atât!

F. Ba încă ceva. Pe Mitru îl pune păcatele să-i răspundă: Să mă ierți, cuconiță, poarta mi-se pare a nu fi prea nouă, dar' de *feștită* ved' că-i prea bine feștită!

F. O bată-l norocul și pe Mitru, că rău e de gură.

FRICA.

Cuconul Ilie are mare respect de nevastă-sa. Dar odată se scăpă totuși că rămase în cercul prietenilor, benchetuind în ospătărie până în zori de zi. Nainte d'a pleca, se întristă. Il cuprind niște fiori și îngălbinește ca ceara.

—Ce ți-e, Ilie, te simți rău? îl întrebau pretenii.

—Mi-a venit o idee grozavă...

—Ce idee?

—Mă gândiam, ce ar fi de mine acum dacă aș fi turc și m'ar aștepta acasă nu una, ci zece neveste *ca a mea!*...

NOUA ENCICLOPEDIIE ROMÂNĂ.

Convingându-mă că Enciclopedia dlui Diaconovich nu este numai *rău* scrisă, *ma* și foarte *maucă* (cum ar scrie confratele Aurel dela Blaj), subsemnatul am luat decisiunea laudabilă să scriu o nouă enciclopedie.

Din meritorica lucrare dau mai la vale câte-va spicuirii.

Asociația. Un mijloc de procopseală pentru câțiva „literați“ analfabeți.

Albina. Stup, în jurul cărui sbârnae o mulțime de amatori s'ajungă — trântori.

Berni Delre. Vezi Enciclopedia lui Diaconovich.

Carte. Descoperire proastă, care pricinuește atâta bătaie de cap tinerimei de ambele secse.

Curte. În înțelesul enciclopediei sibiane însemnează a întoarce capul nevestelor și a ameți fetele credule.

Dedu. Un individ care și-a luat în cap că e nu numai lungan, dar și—mare. Pe vremuri a fost gazetar, acum e pe catedră — flașnetar.

Loterie. Un mijloc genial de a cheltui domnește banii Casei Naționale dela Sibiu.

Saftu. Burete (șponghie) de capacitate: 20 halbe fără guler.

Tilea. Inginer care bate câmpii.

Preșidenție. O instituțiune care la Români s'a compromis rău.

Politică. Pentru unii jertfă, pentru alții—pensie!

Voina. Om de gălceavă.

Stan.

SCHINTEI.

Păzește-mă, Doamne, de prieteni, că eu consistorul mă împac eu.

Soacra bună plătește datoriile ginerelui.

M. Pățitu.

T. O. Dor.

*

Ochii să știți numai închide, și nu-i greu de dus *casă*.

V. Lăteu.

*

Dela pușca eu repetiție, eată-mă la pușca eu cremene
O t e m p o r a !

V. A. Ler.

DE NECREZUT...

Ce e de necrezut? Eată ce:

Ca Suluț-băcsi să felicite de anul nou pe redactorii „Tribunei Poporului“;

ca Șamurache să se facă membru în vre-o societate antialcoolică;

ca dl „Gelehrter“ Diaconovich să facă în enciclopedia sa și biografia enciclopediștilor aradani;

ca între studenții universitarii români să nu mai fie ceartă.

LA GHIATĂ.

Un tiner conduce pe o domnișoară, la patinat.

— Nu cumva să mă răstorni, domnule.

— Nu ai teamă, domnișoară, nu ești cea dintâi pe care o duc *pe ghiată*.

Chobi miopul—văruie.

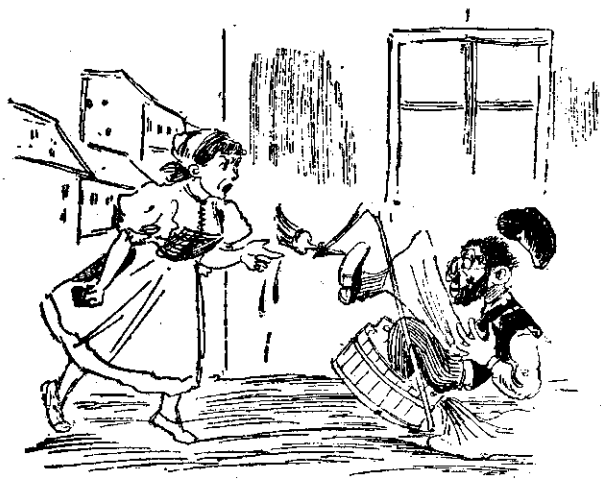
I.

II.

III.

IMBUIBARE.

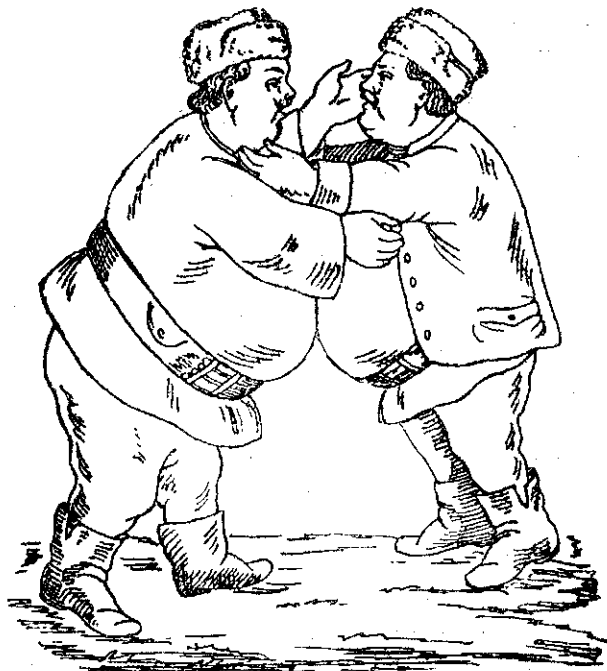
Maî deună-zi un printişor-lăinant marod, plictisindu-se, a trimis vorba cofetarului să-i aducă — un biliard.

Banchirul Kornfeld vrea să arate, că el e domn şi maî mare...

şi-a luat adecă un lacheu, care n'are alta de lucru, decât ca să poarte bastonul după domnu-seu, când iese la „şphaţir“.

REVEDEREA.

— După ani de suferinţă, — lasă-mă să te sărut!

Enigmă deslegată.

— Ascultă, măicuță dragă, ce-mi povestea eri instructorul dl Flamură. Zice că el, pregătindu-se la riguros, 6 zile n'a mâncat și 6 nopți n'a durmit.

Când o să fii mare, am să încerc și eu una ca asta.

— Bine, puiul mamei. Numai griji, ca la vremea, să n'o întorci și tu pe dos, ca....

— Cum pe dos, măicuță?

— Așa, ca să dormi ziua și să bei șasă nopți, noapte de noapte.

TANDA și MANDA.

T.: Zău fârtate, vremurile-s grele; și dacă n'o să cruțăm, nu ni-se ajunge nici de camete. Stau pe gânduri, să mă las de lulea, ca să cruț și banii dați pe duhan. Dar nu știu cum să mă desvêț de ăst păcat?

M.: Știi cum, frate? Întra de lucrător într'o fabrică de praf de pușcă. Acolo știu, că orite lași de fumat ori —sbori.

Dascălul Pampu.

Venerabilul consistor ar trebui să edea circulariu pentru protopresbiteratul Lipovei, prin carele să dispozeze ca să fim dispensați de propunerea circumstanțelor jirafului în toate școalele din acest tract. Voi ruga pe dl Ștrocală să intervină.

Popa Bontilă.

Apoi să le mai predicî la oamenii ăştia!
Şi mai deunăzi, la înmormîntarea babei Dochie, mă pun şi o desleg, apoi o laud, deşi a fost în întreaga ei viaţă o harpiă şi o beţivă fără seamăn.

Cînd colo la prohod, îi iau răposatei rămas bun dela toţi. Mă uit din întemplantare la soţul veduvit, la moşul Pătruţ. Stă nemişcat, fără o lacrimă în ochi.

Eram atins în ambiţiă. Mă pun din nou şi repetez vorba, vorbesc duos, vorbesc din inimă către soţul rămas singur, părăsit. Mă uit la Pătruţ, stă rece.

Pe ăsta nu-l mişcă nici patru boi—cuget în mine şi trec la încheierea vorbirii şi — ca de regulă, — aşez pe reposata în sinul lui Avram, unde ea aşteaptă pe soţul ei la întîlnire, spre *convieţuire vecnică*...

Abia exprimaî aceste cuvinte, şi-mî isbucneşte moşul Pătruţ într'un plîns, da într'un vaet, de mi-se frîngea sufletul; zic: totuşi, trebuie că a iubit-o, ori-cît de rea a fost!

Vin dela înmormîntare mulţumit cu efectul cuvîntării mele.

Seara moşul se îmbată zdravăn, mâne zi tot aşa. Vin casnicîi la mine. „Haid, părinte de-1 ocăreşte“. El, care n'a gustat în viaţa sa răchiul, omul cel bisericos şi blînd, e cu totul eşit din sărite. Mă duc.

„Ce-i cu tine, Petre? Nu ţi-eruşine, păcătosule. Focul iadului te va arde în veci...“

„Nu-u o s'ajung în raiu!! Auleo, Părinte! Atunci toate's bine!“

Poftim apoi, predică-le de raiu!

O CARIERĂ.

(Portret)

De ştiinţă plin, ca un cârnat,
Arem şi noi un învăţat,
De vestea 'n lume 'i-s'a dus,
Ca vestea cea de... popă tuns.

*

Gramatica o ştie bine,
Mă creadă, cine-o vrea, pe mine;
Dar ca să scrie-un şir legat
De n'o putea, nu e păcat.

*

E pedagog, prea preţuit,
Şi fine-se chiar iscusit,
Nici un elev, din câţi i-au fost,
Nu l'a 'nfruntat: că-î tare prost.

*

A scris şi cărţi pentru şcolari
De-s preţuite la cântari;
Şi-s încântaşi zoarecî 'n pod,
De magazinu-i... cînd îl rod.

*

Dar multe-ar fi de spus de el;
De chip şi capete la fel
Cam rar în lumea noastră daţi!
Dar... numai nu vă speriaţi.

*

O să vi-le 'nşirăm noi bine,
— Iubiţi nostri cetitori,
Şi rînd pe rînd, cum se cuvine,
Vom da pe domnul în colori.

Speriatu.

DIN SPIRITUL ALTORA.

Negustorul. — Socoteala d-tale face 60 de corone şi eu aci ved că nu mi-ai dat decît 50.

Poetul. — Ce dracu, dar n'ai d-ta nici atîta fantazie să-ţi închipui restul!

*
**

Doamna (întrînd speriată în odaie). -- Bles-tem şi nenorocire! Fiul nostru a fugit cu bu-cătăreasa!!

Domnul. — Dumnezeule! Atunci ce mân-căm noi astăzi?

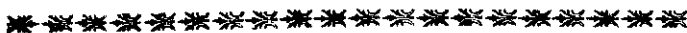
*
**

Distracţie.

Un student însurat veni într'o zi prea târziu la cursuri şi profesorul supărat strigă: Ei bine, până cînd? de ce vii aşa târziu, domnule?

Studentul. — Pentru-că nevastă-mea mi-a născut azi-dimineaţă un copil.

Profesorul. — Bine, dar te rog, ca asta să nu se mai întîmple!

Semnificativ.

- Ce carieră ți-ai ales?
 — Vreau să fiu ziarist român.
 — Ești bine, dar atunci învață mai înainte și măiestria de franțelar (pecar), ca să ai cel puțin pâinea de toate zilele.

*

INTRE PRIETENE.

- Ah, astăzi am împlinit două-zeci de ani.
 — Ce coincidență! Și eu.
 — Da, dar eu îi împlinesc întâia-oară.

Cămila — întrecută.

Cămila e un animal, care e în stare a lucra patru-șase zile fără să bea.

Eu cunosc pe un domnitor, care e în stare să bea 18 zile în continuu, fără să lucre.

*

FIE CU IERTARE.

Preuteasa din M. trimite pe servitoriul Nicu la Arad ca din prăvălia „la cănele negru“ să-i aducă o căpățină de zahăr.—L'a trimis din adins acolo, ca la firmă românească, că ea nu cumpără nimic dela străini. Onoare ei.

Destul că Nicu plecă și după multe înțeleptări în fine ajunge la țintă. Intră în prăvălie și întrebă pe negustor: Domnule, D-ta ești cel negru?

- Ce negru să fiu?
 — Fie cu iertare — căne negru!

*

ANECDOTE.

La tribunal.

Președintele. — De ce faci monede false?
 Acuzatul. — Pentru-că nu sunt destule din cele bune.

* * *

Un țigan vrea să scape de armată, cu ori ce preț.

Ce să facă el? Când se prezentă la recrutare, se făcu că e surd și mut.

— Mă țigane, îmi dai un galben să te scap eu de armată, îi șoptește medicul recruta.

— Cum să nu, ți'l dau, mânca-ți-aș, răspunse cioara, dându-se de gol.

*

Apărare conștiencioasă.

Președintele tribunalului: Nu te înțeleg, D-le apărător, pe ce bazezi scuza D-tale, că acuzatul ar suferi de demență ereditată. Părintii și frații lui toți au fost oameni sănătoși.

Advocatul. Moșul acuzatului s'a însurat în 4 rânduri, tată-său de 3 ori și chiar și acuzatul, rămânând el văduv, s'a cununat din nou cu altă femeie. Ce dovezi să mai produc!

Păcălțită.

Cucoana Rufeche necăjită crunt pe niște juriști români, cari intrând în cupeul în care călătoria dînsa către Teiuș, se puseră numai decât la fumat.

Ca să le dea a pricepe, ce inconvenientă au comis ei, la stațiunea proximă, zice cu voce înaltă conductorului: „Chalauz!“ Ierthat aici fumatul?

Tessék! doamnă, poți aprinde măcar și o virginiă, — îi răspunse conductorul.

Programul nostru.

Anul 1901 s'a anunțat pentru poporul român cu plin: călindare serioase și posnașe, ziare activiste și lugojene (cu sprincene)... Samurache și-a văzut suflet cu ochii: *director* în locul pe care odată l'a ocupat cu mult sgoiot și puțină ispravă Dedu cel neisprăvit... Păcățianu a intrat la buget ceva mai echilibrat decât bilanțul „Tipografeii“ (avere națională pe acții); Branisce nu s'a mai dus să reguleze — Makedonia, ci s'a resgândit că destul e acum pentru el și — Lugoju. . . Cu un cuvânt, o mulțime de nou-tăți ziaristice.

Ce ni-am zis deci și noi? Ce-ar fi adică să scoatem o foaie umoristică?

Dacă Samurache din profesor de geografie — (la Brașov) a putut să fie comptabil la Turda, ca d'acolo să ajungă mai mic (decât Cosma) la „Telegraful“ lui Miron, în urmă țitor al cheilor *cassei* naționale, când *preseda* e la băi, și mai la urmă chiar cărmuitorul „autorisatei“ (ce va mai ajunge, vom vedea!), de ce noi, să nu facem umor și satiră? . . .

De ce să nu desmintim chiar pe Coșbuc, care s'a greșit să scrie că Românului atâta i-a mai rămas: să plângă.

Nu cumva activistul nostru confrate Dr. Munteanu scrie mai ușor un articol serios decum vom scrie noi lucruri de haz? Omul — și îndeosebi Românul, trebuie să aibă curagiu, că alt-fel la ce i-a dat Dumnezeu bărbăția?

Novicele Flamură (un tip pe care cititorii nostri vor avea fericirea să-l cunoască mai târziu) are curagiul civic să stărue a crede, că el e bun de călugăr, și noi să n'avem tăria de a scrie ce ne plenește prin minte?

„Dar Vă trebuie un program!“ — ne vor zice cei mai severi în chestii publice.

Noi întrebăm însă: la ce bun programul, când e obiceiul național, ca și așa să-l lași în pace, pe hârtia unde e așternut?

Un program mai puțin — e un păcat mai puțin! N'ai săvârșit adică nici o abjurare . . . Și apoi dacă și confrății dela „Activitatea“ din Orăștie mărturisesc programul național, bine înțeles că nici noi nu o să ne facem calvinii, ci vom merge cu sfânta unire și ortodoxie, să nu ni-se formuleze invinuirea că stricăm solidaritatea, draguța de solidaritate națională, în numele căreia s'au săvârșit de alt-fel atâtea păcate.

Scurt: nu dăm program, dar vom face glume sărate și nevinovate . . . Nu promitem marea cu sarea, dar vom stărui cu tot dinadinsul să ne câștigăm abonenții, căci foaia fără abonenți este ca un general englez după o bătaie încassată dela Buri.

Cine consimte deci cu noi, drept semn de aderență să ne trimită un mandat postal cu prețul abonamentului fie chiar și p'un an întreg . . .

Așteptăm cu încredere și semnăm

cu stimă:

„Gura Satului“.

„GURA SATULUI”

foaie umoristică,

apare

la 1 și 15 a fiicărei luni

în Arad.

Prețul abonamentului :

Pe 1 an . . . 6 coroane.

Pe 1/2. . . . 3 coroane,

Tot ce privește redacția ori
administrația,
să se adreseze la avocatul

Dr. IOAN SUCIU

A R A D,

calea archiducelui

Iosif Nr. 7.

Tipografia
„Tribuna Poporului”
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare :

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Ori-ce tipărituri.
Invitări la nunta,	Anunțuri fu- nebrale, etc.	

**Cele mai
moderate prețuri!!**

Soldați!

De când am pus piciorul pe pământul
ăsta afurisit al Burilor, tot rău o ducem. Aflu
că mulți dintre voi sunt chiar nemulțumiți, cu
toate că solda s'a ridicat la de cinci ori cât
era înainte. Aveți răbdare, o să **ridem** și noi,
curând.

Am abonat adecă pentru fie-care compa-
nie „GURA SATULUI”, foaia umoristică din
Arad. Cele **6 coroane**, cât costă pe an, se
vor plăti din vistieria statului.

Pretoria, 15 Ianuarie 1901.

Lord Kitschener.

Proprietar-editor: *Dr. Ioan Suci* adv. în Arad.
Redactor-responsabil: *Nicu Stejărel.*

Tiparul tipografiei „Tribuna Poporului” în Arad.

N-rul 2 se va trimite numai celor ce au abonat foaia.